

[Dohrmann]

alle de mennesker, og som sagt mener vi, at loven bør ændres, så behandlingen af de politiske flygtninge ikke nødvendigvis behøver at være så luksuspræget, som den er i dag.

Vi ved, at der er mange, der søger bolig herhjemme, og man kunne eksempelvis, hvis man absolut vil huse disse flygtninge, opføre nogle barakker. Vi har også Christiania, hvor der kan bo en masse mennesker. Vi synes altså, at der i allerhøjeste grad er grund til at tage dette problem op på en lidt mere konkret måde end ved en diskussion i retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er ikke, fordi jeg har nogen synderlig lyst til at gå ind i en dialog med hr. Dohrmann, hvis synspunkter vedrørende flygtninge og indvandrere i øvrigt jo er velkendte. Jeg kan dog forstå, at hr. Dohrmann godt kan have en vis sympati, hvis bare det ikke koster noget.

Men når hr. Dohrmann så nævner, at udlændingeloven skal ændres, synes jeg, han skylder os at fortælle hvordan. Skal det være sådan, at vi kan afvise asylansøgere ved grænsen uden nogen egentlig behandling af asylansøgningen? Er det det, hr. Dohrmann gerne vil arbejde henimod?

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg kan kun svare bekræftende. Jeg mener, at politiet selvfølgelig burde kunne afvise en flygtning ved grænsen.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Hvad skulle så virkningen af afvisningen være? Skulle de sendes retur til det land, de er flygtet fra?

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

I mange, mange tilfælde har vi oplevet, at østtyske myndigheder – og nu skal vi lige tænke på, at det er østtyskerne, der har opført Berlinmuren for at spærre folk inde – har været usandsynlig behjælpelige med at transportere flygtninge fra Iran videre til

Danmark, og da ville det være den naturligeste sag at sende dem retur til Østtyskland.

Lenger (VS):

Vi diskuterer jo mellem år og dag det begreb, som vi kalder folketingets værdighed: om man nu må bruge det ene eller det andet ord, udvise den ene eller den anden adfærd eller andre overfladefænomener.

Jeg synes, at den diskussion, vi fører her i dag, er uværdig – om noget. Den ene borgerlige ordfører efter den anden står her med alvorstungt ansigt, som om selve nationens eksistens stod på spil, blot fordi 2.000 mennesker – 2.000 mennesker siden nytår – har banket på vores dør og bedt om at få lov til at være her på grund af de forhold, de har i deres hjemland. 2.000 mennesker i forhold til en befolkning på 5 millioner! 2.000 mennesker, som beder om at få lov til at smage en enkelt af de klejner, som vi har i den klejnedåse, som statsministeren ellers aldrig forsummer nogen lejlighed til at fortælle er bugnende! Jeg synes, det er dybt uværdigt at høre på denne småkagediskussion.

Redegørelsen fra justitsministeren lyser langt væk af, at han forsøger at vaske hænder i forhold til udlændingeloven. Det må han selv om. Men når vaskeriet så gælder nogle af de mere positive ændringer i udlændingeloven sidste år, må VS sige fra over for de planer, som ministeren lægger op til.

Ministerens holdning kan kort karakteriseres på den måde, at han godt vil sole sig i nogle humane principper, men når der så kommer nogle mennesker og vil bruge indholdet, må de humane principper falde. Humanisme kan være godt nok, men ikke når det går ud over ministerens pengekasse. Venlighed hænger uløseligt sammen med økonomien, siger fru Agnete Laustsen i dag. Vi vil altså med andre ord godt være venlige, bare det ikke koster noget. Hvilken forkælet holdning!

Noget af det værste, et menneske kan komme ud for, er at måtte forlade sit land, sin baggrund, ofte efterladende sig alle sine ting og måske sin familie eller sine nærmeste og befinde sig i den totale retsløshed, og over for dette besværer den danske justitsminister sig over, at disse mennesker, når de kommer til Danmark, har et retskrav i det mindste på